

udenlandske Bankhuse og Beholdninger af udenlandske Statsobligationer kan være et særdeles uegnet Aktiv at henføre til Metal-fonden.

Den højtærede Handelsminister mente ikke, jeg havde regnet med de 125 pCt. i den subsidiære Dækning. Deri tager han meget fejl. Jeg har selvfølgelig meget vel set og har ogsaa lejlighedsvis nævnt det i mit Fordrag, at der er tre Grænser. Der er Mønt- og Metalgrænsen, der er Metalfondsgrensen, og der er, hvad jeg vil kalde Papirgrænsen, altsaa den Grænse, hvor de 125 pCt. kommer i Betragtning. Naar jeg væsentlig eller omtrent udelukkende har beskæftiget mig med Mønt- og Metalgrænsen og med Metalfondsgrensen, er det, fordi det er paa disse to Punkter, man foreslaar at gøre en Forandring. Dækningen for de Sedler, der ikke er dækket af Metalfondens Midler, er derimod foreslaaet bibeholdt uforandret. Men det har naturligvis staaet mig klart, at ikke alene kan Papirgrænsen blive effektiv, men jeg tror ogsaa, jeg nævnedes i en Sidebemærkning, at Metalfondsgrensen er lagt saa højt op i Skyerne, at Papirgrænsen som Regel bliver effektiv længe før den. Jeg er heller ikke blind for, at Nationalbanken selvfølgelig ikke udsteder Sedler hen i Vejret bare for at have den Fornøjelse at udstede Sedler, men kun gør det, naar der er nogen Grund dertil, naar Forholdene i Forretninglivet kræver det. Her er det, jeg mener, at naar Nationalbanken bliver den stærkt aktive Bank og træder virksomt og paa første Haand ind i Forretninglivet herhjemme, vil Fornødenhederne vokse og vokse, og saa vil man let være tilbøjelig til at tilsidesætte Hensynet til Guldbeholdningen og Hensynet til den absolutte Likviditet.

Den højtærede Minister vil jo nok forstaa, at jeg ikke paa staaende Fod kan give mig til at diskutere hans Regnestykke; det skal interessere mig i høj Grad at granske det, naar det kommer i Rigsdagstidende. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at en af de vigtigste Sider ved den nye Ordning med Hensyn til Metal-fonden er den, at saa mange flere Værdier end før kan anvendes til pari Dækning af Sedlerne; medens man tidligere skulde have 125 pCt.s Dækning i Fordringer paa andre Banker end de tre oftnævnte og i udenlandske og danske Statsobligationer, kan man nu anbringe i alle disse Papirer til lige Værdi, ja, for de danske Statsobligationers Vedkommende endog til en

Værdi, der er under den faktiske, idet man kan udstede Sedler til et Beløb, der svarer til deres Paalydende, selv om Kursen er 92 eller lavere. Tidligere skulde der altsaa her være 125 Kr. i Aktiver for hver 100 Kr. i Sedler. Det giver en overordentlig betydelig Forskel, og det gør jo, at man kan udvide Seddelømløbet i meget høj Grad, idet man altsaa som Sedeldækning kan anbringe Penge ikke som tidligere som rentefrie Tilgodehavender paa Anfordring i tre bestemte Banker, men paa en Række forskellige Maader, som giver en meget god Forrentning, samtidig med at man har sine Sedler frit paa Administrationsomkostningerne og eventuelt paa Afgiften nær. Denne Forandring lægger jeg for saa vidt større Vægt paa end selve Udvidelsen af Metalfondsgrensen, thi som jeg flere Gange havde Lejlighed til at gøre opmærksom paa i Gaar, er Metal-fonden som Grænse for Seddeludstedelsen ikke længere af særlig stor Betydning, idet den er udstrakt saa vidt, at den, som jeg udtrykte det, kommer til at ligge oppe i Skyerne og saa godt som aldrig bliver effektiv. Derimod faar dette, at man kan udstede Sedler for alle de Værdier, der regnes til Metal-fonden efter Forholdet 100 til 100, overordentlig stor Betydning ogsaa med Hensyn til Udvidelsen af Seddelmængden og med Hensyn til at forrykke Seddelmængdens Forhold til den egentlige Mønt- og Metal-dækning. Mønt- og Metalgrænsen er efter de foreslaaede Regler i Virkeligheden den eneste effektive eller i hvert Fald den væsentligt effektive; derefter kommer Papirgrænsen og saa Metalfondsgrensen.

Jeg kan slet ikke være enig i, hvad den højtærede Finansminister udtalte, at de store Lande har mere Grund til at sikre sig en rigelig Guldbeholdning end de smaa. Paa ingen Maade. For mig staaer det ganske omvendt. For mig staaer det saaledes, at et lille Lands Pengevæsen meget snarere bliver stedt i vanskelige Forhold og risikerer at komme i Miskredit end de store Lands, og at derfor først og fremmest de smaa Lande har en afgjort Interesse i at sikre sig den størst mulige Guldbeholdning. Nu er Forholdet jo ikke, som den højtærede Minister sagde, at det skyldes en Forkærlighed, et frit Valg, at vi her til Lands mere faar Produktionsmidler end Guld. Nej, det gør saamænd ikke. Grunden til, at vi har haft saa svært ved at faa Guld, er den, at vor Betalingsbalance ikke har været gunstig, og jeg ved ikke, om den højtærede Handelsminister har Brev paa, at